

Když jsi smutná

Karel Plíhal

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
rány se otevřou a naplní se solí,
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]